

JUHÁSZ ZSUZSANNA
Deus ex machina

A. Moravia

I.

*A felbérelt tisztaság?
A tökéletes száj és lábterpeszek?
Az ingyentisztelet besorolt márkái?
A menhelyváros tisztakörmű felvigyázója?*

II.

*A tenger felett apró körző.
A titkokon meg se várt gyógyulás.
A színek nagyképű koldusok.
Az odaadás a székek- és ágylábaké.*

Egy másik fény

*Megüresedik az anyajegy a nyakamon.
Most már nem tudja a tükörcéphem,
Hol állítsa meg a szemet.
Másik fény kellene nekem ma
Éjszakára. Vagy egy másik nyak,
Ahogy beledől bronzművű eszméletembe.*

JUHÁSZ ZSUZSANNA (1958, Sztálinváros – ma Dunaújváros) az ELTE pszichológia szakán végzett. Írásait az Alföld, az ambroozia.hu, az Élet és Irodalom, az Irodalmi Jelen, a Mozgó Világ, a Nyugat Plusz a Pannon Tükör, a Tiszatáj, a Vár és a Vár Ucca Műhely közölte.

Hat kemény sor

*A fénybogarak halála visszahívható.
De minden telefonszám ismerős.
A huzatok kihasználatlanok.
A szelek örökös névadásban.
A nyújtózás a mindenevő:*

Béke

*Márványárnyékban, tudatlan
ősvárakozásban. Jövő, ami
már nem bennünk érintkezik.
És mégis meglepődve a hazányi
csöndben, méretlen földjein
a csillagcsírás egeknek.*

Szólószonáta

*Ünneplőbe öltözött talpak
egyenlősége a hóközelségben,
de ki, miben gázol térdig,
s térd fölött magasan, kit, mi
fojtogat a csillagpernye-hullató,
hótalan éjszakában?*

Lólap nélkül

(Cím nélkül helyett)

Gyakorlatoztam. Nem voltak karikák a szívek körül. Folytatódtak a kihegyezett csuklók, a nyakak üdvözültek, a fejek önkörtáncoltak a magánszirének énekére.

Világképlet

A koporsók járásával ellentétes irányban. Valami harmadik görbület, folyón túli halmazállapot. Embernél nagyobb egész. Ami csak tovább, akárhogy, csillagsütötte partjain a földnél nagyobb létezésnek.

Csíra

Az ordítások kieszeltek – mesteriek, mint a marcipán állatok fogai. A homlok nem ütközője a villamosnak, a betonkeverők nem légutak. A kolostorbeli nevek a titkaink.

DINÓK ZOLTÁN

Elek és a gyógyszer

Várnia kellett az újfajta gyógyszerre. Amíg ugyanis nem jelenik meg a kontrollon, addig a doktor nem írhatja fel az új orvosságot. Addig meg szenvedjek, mint a ló – gondolta Elek.

A nővérével élt együtt.

– Látod? Ilyen a magyar egészségügy!

– Nem kell szenvedned! Menj ki a friss levegőre! – mondta Olga.

– Olyan rosszul érzem magam, hogy még ahhoz sincs erőm! De persze, ha felírták volna a gyógyszert...

– Ne csináld ezt! – mondta Olga.

Elek fogta a dzsekijét s sétálni indult. Mogorva képet vágott.

– Jó napot, Elek bácsi! – köszönt rá a szomszéd Ignác bácsi az utcán.

– Nem olyan jó az! – válaszolt szomorúan Elek.

– Valami baj van? – kérdezte a szomszéd.

– Á... Nincs kedvem elmondani...

– Összeveszett a nővérével? – kérdezte Ignác.

– Nem, dehogyis, másról van szó...

– És miért nem mondja el? Jó barátok vagyunk!

– Hadd maradjon az én titkom!

– Na jól van! Jó sétálást!

Elek nézegette a kirakatokat. Közben rá is gyújtott, pedig kevesebbet kellett volna dohányoznia. Megnézte a hentesüzletet, a drogériát s aztán hazaballagott. Olga feldúlt állapotban volt. Aggódott az öccséért. De más gondjai is voltak. Ő már nyugdíjas volt. A nyugdíjából szűkösen élt. Elek kezébe vette az újságot, majd az ágy szélére dobta. Feldühítette a sok rossz hír. Bevett egy tablettát a régiek közül, és ettől mintha valahogy jobban érezte volna magát.

És lassan, ahogy teltek az ólomszürke napok a kontrollig, nővére a tanú rá, Elek állapota javult. A kontroll napja pedig eljött. Olga elkísérte Eleket. Megkapta az új gyógyszert. Ám ahogy szedni kezdte, mindig arról panaszkodott, hogy túlságosan elálmosítja. Harmadnapra betelt a pohár.

– Ezt nem szedem tovább! – mondta nővérének.

– De hát erre vártál!

– De hiszen elálmosít! – fakadt ki Elek.

Olga már nem bírta tovább idegekkel:

– Akkor ne szedd, de engem hagyj békén!

DINÓK ZOLTÁN (1981, Kecskemét) író, költő. Volt hírlapáros és könyvkereskedő. Írt regényt, kisregényt, drámát, novellát, verset, esszét. Az álomvilág nagyúr címmel 2010-ben jelent meg novelláskötete.